VOL. XVI. ÉVFOLYAM. HIMLERVILLE, KY. 1928 AUGUSZTUS 16. NO. 33. SZÁM.

MAGYAR BÁNYÁSZLAP

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

HIMLERVILLE KENTUCKY

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

THE UNIVERSITY OF ILL. LIBRARY URBANA, ILL.

TOVÁBB BOLONDITJÁK A BÁNYÁSZOKAT

A 31-ik kerület gyűlése. — Van-e 235 local a kerületben? — Ujabb szervezési hadjáratot akar Van A. Bittner inditani. — Tovább pocsékolják a szervezet pénzét.

Azzal, hogy Lewis végre beadta derekát és változtatott eddigi csökönyös politikáján, ugy látszik, még nem változott meg minden gyökeresen a United Mine Workersban.

Az a szellem, hogy a bányászokat félrevezetik, ugy látszik, továbbra is érvényben maradt.

A legjobban Észak West Virginia bányászait bolondítják. Van Bittner szokott kiadni olyan nyilatkozatokat a bányászok számára, melyek csak ugy hemzsegnek a valótlan adatoktól.

Van A. Bittner Észak West Virginiába van kirendelve a szervezet központjának képviseletére, azonban nem tudjuk, kik előtt képviseli ott a bányászszervezetet, mert, sajnos, a United Mine Workerst régen kiirtották Észak West Virginiából.

A bányászok egy része, — akik nem akartak visszamenni open shop alapon — szétszéledt, másrészuk visszament a munkába és igen könnyen összve l ehet számolni azokat a bányászokat, akik még ma is sztrájkolnak.

Van A. Bittner igen sokszor megpróbálta sztrájkba hívni az open shop bányászokat, azonban azok minden alkalommal kereken visszautasitották őt. Megmondták neki, csak abban az esetben hajlandók a munkát abbahagyni és ujból a szervezetért harcolni, ha Van A. Bittner keresztül tudja vinni Lewisnál, hogy az elrendeljen egy igazi, országos sztrájkot. Olyat, hogy *minden egyes* szervezett bányában álljon meg a munka. Olyat, hogy be szállithassanak szenet egyetlen szervezett bányából se akkor, amikor sztrájk van.

Van A. Bittner ezt nem tudta Lewisnál keresztül vinni, igy aztán mindig csődöt is mondott sztrájkba való hivása.

A csődök azonban Van A. Bittnert nem győzték meg arról, hogy a harc sikerához nem jól fizetett szervezők kellenek, hanem az, hogy Indianapolisban változtassanak a taktikán.

Ő tovább is tartotta jó magas fizetéssel a szervezők légióját, miközben a szegény harcoló bányászok kopláltak.

És ugy látszik, ebben a tekintetben sem lesz változás, ép en ugy, mint a bányászok bolonditásában.

Fairmonton, W. Va.-ban nagy gyűlést tartott a 31-ik kerület. A nagygyűlésen a Van Bittner nyilatkozata szerint 235 local volt képviselve és ezek a képviselők nagy lelkesedéssel vették tudomásul a policy bizottság döntését és biztositották Lewist bizalmukról.

Mi egész tisztelettel kétségbe vonjuk, hogy Észak West Virginiában 235 *működő* local-ja lenne a bányászszervezetnek. Ha meglennének ezek a localok a valóságban is, nemcsak papiron, egészen jól állna a bányászszervezet Észak West Virginiában.

A baj azonban, hogy csakis *papiron* vannak meg a localok, tagok nélkül.

A papir localok "vezetőit" Van A. Bittner berendeli, mikor neki azokra szüksége van — természetesen jó magas napidijak mellett — és azokkal gyűlészik, határozatokat hoznak, melyeket senki se vesz komolyan.

Mire való ez a játék? Mire való a bányászok félrevezetése? Miért nem mondják meg a valóságot a bányászoknak?

Miért pocsékolják meg most is a bányászok illetékeiből előteremtett összegeket ilyen gyűlésekre?

Nem lenne-e jobb, ha egy-egy ilyen gyűlés költségeiből azokat az éhező bányászokat segitenék, akik még mindig harcolnak.

Van A. Bittner a gyűlésen bejelentette a megjelenteknek, berendelt alkalmazottainak, hogy az indianapolisi határozat alapján most ő uj szervezési hadjáratot fog kezdeni.

Szóval ujból pocsékolják majd a pénzt a szervezők légiójára és pár hét mulva ujra megállapithatják a bányaurak a kudarcot.

Miért nem látja be Van A. Bittner, hogy addig semmi értelme sincs Észak West Virginiában egy szervezési kisérletnek, mig Illinoisban, Indianában, Ohioban és Pennsylvaniában nem rendeződik a helyzet?

A szervezetnek minden erejét arra kellene most koncentrálni, hogy ezekben az államokban rendeződjék a helyzet, hogy ezekben az államokban mentsék meg a szervezett bányászok számára, ami még menthető. Sajnos, ezekben az államokban is elbuktak a bányászok és miért reméli Van A. Bittner, hogy ő egy elvesztett sztrájk után nagy hirtelen be tudná szervezni Észak West Virginiát?

A szervezet pénztári jelentései szerint a union pénzügyi helyzete meglehetősen züllött, az anyagi források kezdenek kiapadni, jó lenne hát a szervezet vezetőinek jól megfontolni, mire költik a pénzt.

Jó lenne már, ha minden vonalon okulnának a szervezet vezető emberei a multak kudarcain és nem vinnék ujabb és ujabb kalandokba a United Mine Workerst.

Nem engednek az ohioi bányaurak

Az Ohio Coal Operators Association nem hajlandó a bányászszervezettel tárgyalni. — A kerületi vezetőség meghivását csak öt bányatulajdonos fogadta el. — A bányászok megbizottai nem fogadták el a bányatársaságok ajánlatát. — Eredmény nélkül végződtek a tárgyalások.

Ohio bányaurai nem akarnak többé tudni a United Mine Workersről. A sztrájktöretés teréni eddigi — sajnos kétségtelen — sikereik annyira elkapták őket, hogy most már szóba se akarnak állni a bányászszervezettel.

Az indianapolisi gyűlés után Lee Hall, a kerület elnöke meghivta az Ohio Coal Operators Association, hogy tárgyaljanak az uj bérekről és munkafeltételekről. A bányabárók szövetségének megbizásából S. H. Robbins azonban elutasitotta a meghivást és tudatta a kerület elnökével, hogy ők többé nem tárgyalnak a United Mine Workerssal. —

Azt irja válaszában, hogy ők többé nem akarnak összeköttetésben lenni olyan munkásszervezettel, mely Ohio szénipará t kataszrófálisan tönkretette csökönyös politikájával és az "ellenséget", a szervezetlen Dél West Virginiát és Kelet Kentuckyt megerősitette.

Robbins szerint a bányászszervezet vezetői bünösek abban, hogy Ohio elől Dél West Virginia és Kelet Kentucky teljesen elhódtották a piacot, mert onnan a szervezetlen bányák jóval olcsóbban szállitották a szenet.

Robbins urnak egy pillanatra se jut eszébe, hogy a szénvevők talán azért szerezték be szükségletüket a déli államok bányáiban, mert onnan jobb minőségű szenet tudtak vásárolni.

Ő csak a bányászszervezetet tudja okolni az ohioi szénipar tönkremeneteléért. Lovat ad az ohioi bányaurak alá az a körülmény is, hogy a bányászok a hosszu ideig tartó harcban nagyon letörtek és sokan visszamentek már open shop alapon dolgozni. Meg is mondja Robbins ur, hogy ma, amikor már több, mint egy millió tonna szenet termelnek open shop alapon Ohioban, nincs szükségük a bányászszervezetre.

Az eszébe se jut, hogy az ohioi szervezett bányászok letörtségük következtében egy időre nyugodtak csak bele az open shop állapotba, de viszszatérnek nyomban a bányászszervezetbe, amikor arra az első alkalmuk meg lesz.

Ohio bányászait a kényszer bekergethette az open shop bányákba, de állandóan ők nem fognak szervezetlenségben élni.

Lewis legnagyobb büne, hogy csak akkor volt hajlandó változtatni kéthalkezes politikáján, amikor már az open shop bányák sikereket tudnak felmutatni.

Ha előbb belátja a hibákat, ha előbb változtat politikáján, amikor még Ohioban egy tonna szenet se voltak képesek open shop alapon termelni, ez az állam megmaradhatott volna százpercentes union államnak.

A tizenhat hónapos sztrájk sok derék, régi union bányászt sülyesztett olyan nyomorba, hogy vérző szivvel be kellett állniok open shop bányáknak.

Ez Lewisnak a legnagyobb büne, ezzel tette végzetesen tönkre a bányászok szervezét.

Amikor Robbins elutasító válaszát Lee Hall megkapta, nem nyugodott bele abba, hogy ne tárgyalhasson a bányaurak kal. Ő most már szeretne sok mindent jóvá tenni abból, a mit Lewis csökönyös politikája elrontott.

Meghivókat küldött a bányauraknak külön-külön és kérte őket, jöjjenek össze tárgyalásra.

Ohio összes bányatulajdonosai közül mindössze öt akadt, akik elfogadták a meghivást és megjelentek a kitüzött időben.

Az öt bányatulajdonos: William Haskins, W. C. Hudson, Dan Rensi, John Winefordner, J. H. Porter mindjárt a tárgyalás elején kijelentették, hogy ők, mint magánemberek jelentek meg és nem képviselik a bányatársaságok szövetségét.

Bizottságot választottak, a melyben három bányatulajdonos és három bányász volt kép viselve és ezek aztán visszavonultak tárgyalni.

Sajnos, a tárgyalások nagyon hamar felbomlottak, mert kiderült, hogy a bányaurak olyan ajánlattal jöttek, amit a bányászok képviselői nek nem állt módjukban elfogadni.

A bányaurak kijelentették, hogy ők hajlandók *egyénenként* a United Mine Workerssal szerződni, azonban nem hajlandók magasabb munkabéreket fizetni, mint amit az open shop bányák fizetnek, mert másként képtelenek lennének az open shop bányákkal versenyezni.

A bányaurak legsulyosabb kikötése azonban az lett volna, hogy abban az esetben, ha akár West Virginiában, akár Kelet Kentuckyban vágják a szervezetlen bányák a munkabéreket, ugy vághassák azok az ohioi bányák is, melyek a szervezettel szerződésés viszonyban lesznek.

Ezt a feltételt aztán már igazán nem fogadhatták el a bányászok megbizottai, mert az Ohio bányászait éppen olyan életszinvonalra sülyesztené, mint amilyenben West Virginia szervezetlen bányászai élnek. Lassan-lassan ott is éppen ugy lemorzsolódna a bányászok munkabére, mint ahogy lemorzsolódott az a szer vezetlen bányákban.

A bányaurak képviselői tudatták a bányászok megbizottaival, hogy az ő részükre egyáltalán nem fontos a szerződés, mert ők tudnak annyi bányászt kapni open shop alapon is, amennyit csak akarnak.

Igy aztán fel is bomlott a konferencia, anélkül, hogy valamivel is közelebb jutottak volna a szembenálló felek.

Nagyon szomoru, hogy Ohioban, mely államban olyan erős sek voltak a union bányászok, ma már igy beszélnek a bányaurak.

Őszinte szomorusággal állapitjuk meg, hogy amit mi hónapokon keresztül irtunk, az bekövetkezett Ohioban.

Mi megirtuk már régen, hogy a szervezet vezetőinek végzetes politikája Ohioban is annyira tönkre fogja tenni a United Mine Workerst, hogy ott csak maradványait fogjuk találni a harc végén.

Ha Lewis idejében revidiálja állásponját, ma egészen más lenne a helyzet ott. Már régen dolgoznának a bányászok, nem törtek volna le olyan végzetesen, nem nyomorognának családok és nem kényszerültek volna rá sokan, hogy beadják derekukat.

Ohio bányászai, sajnos, elveszették alaposan ezt a harcot és hosszu évekbe fog kerülni majd, mig ismét megszirárdul a talaj a United Mine Workers alatt Ohioban.

LEZÁRT BÁNYA

Az Island Creek Coal Co., mely a legtöbb szenet termelő társaság West Virginia Logan megyéjében, Mud Fork bá nyáját teljesen lezárta.

Egyelőre kilátás sincs rá, hogy a bányát hamarosan üzembe helyeznék.

MEGÖLTE A BÁNYAKOCSI

Dowey Evans nevü bajtársat Jeff, Ky.-ban megölte a bányakáró. Ismeretlen módon a kocsi alá került a szerencsétlen 27 éves bányász, mely sen összezuzta.

Keresztül ment rajta és teljesen a hátán hallunk csak azokról a bajtársakról, akik Ázsiában vonják az igát, akik Ázsiában izzadják ki a profitot a tőkéseknek.

Ha szomoru az amerikai bányász sorsa, százszor szomorubb ázsiai bajtársainké. Egye nesen nem lehet összehasonlitani a mi sorsunkat az övékével.

Ebben az országban legalább maghatározott munkaórák, némi törvények is vannak a bányászok épségének védelmére, ami tökéletesen hiányzik Ázsiában.

Ázsiában valóságnak rabszolgák a bányászok.

Még az ázsiai bányászok kö zött is legszomorubb az indiai bányászok sorsa, akiket kegyetlenül kiuzsorát a becstelen angol tőke.

A bányák angol kapitalisták tulajdonában vannak, akik nagyszerüen értenek ahhoz, hogy kell minél jobban kiuzsorázni a szerencsétlen indiai bányászokat. Hajcsárokat tartanak, akik ütik-verik a bányászt, ha az nem robotolna annyit, amennyit ők kivánnak tőlük.

Indiában a bányász, amikor egy-egy bányatársasághoz elszegődik munkára, nemcsak a maga, de egész családja munkaerejét eladja.

Néha-néha bizonyitani, hogy előre tervezték el az összeütközést.

A társaság ügyvédje azon mesterkedik, hogy a 14-ik kerület vezetőit juttassa börtönbe.

Azt akarják a kerület vezetőségére rábizonyitani, hogy azok bujtották fel a szervezett bányászokat a lövöldözésre.

Gyilkosságra való felbujtás czimén folyik most az eljárás a 14-ik kerület elnöke és titkára ellen.

A 14-ik kerület vezetői a Missouri Állam American Federation of Laborja elé vitték az ügyet és védelmet kértek.

A Labor Federation ügyvédet állitott az ártatlanul vádolt kerületi vezetők mellé és minden rendelkezésére álló eszközzel rajta lesz, hogy ne sikerüljön a Western Coal and Mining Co. mesterkedése és ne tudják ártatlanul börtönbe vettetni a kerület szervezett bányászságának vezetőit.

50 CENTET KERES NAPONTA AZ INDIAI BÁNYÁSZ

A bányásznak segitőtársa munkájában a felesége is, ha munkabiró gyermekei vannak, azok is ott robotolnak vele a bányában.

Hajnalban már a bányában találjuk a bányászt és ott vannak egészen késő estig, mig a hajcsárok hazaengedik őket, azokba az odukba, amiket a bányatársaságok "lakásként" adnak nekik.

Egy bányász a legmagasabb, amit elérhet egész családjának munkája árán, hogy körülbelül 50 centet tud megkeresni naponként.

A szenet, amit kézi erővel kitermelnek, kosarakban a fejükön szállitják a vasuti kocsikba. Ezt a munkát rendszerint a bányászok asszonyai végzik.

A bányászat még nagyon kezdetleges eszközökkel folyik Indiában, mert az angol tőkések nem akarnak nagy befektetéseket eszközölni. Ők befektetés nélkül akarnak mennél nagyobb profitot harácsolni.

A szén pedig meglehetősen jó minőségű. Alkalmas házi fűtésre, gázfejlesztésre is.

Az indiai bányász arra természetesen nem gondolhatnak, hogy szervezkedjék is, mert a tőkések gondoskodnak róla, hogy ne jusson senki a közelukbe, aki felvilágositaná őket.

"MAGYAR BÁNYÁSZLAP"
(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)
HIMLERVILLE, KENTUCKY
Sürgönycím—Telegram: Miners Journal, Kermit, W. Va.
Telephone: Kermit, W. Va. No. 7.

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United States

Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban $2.00—Magyarországba $5.00
Subscription Rates: In the United States $2.00 — Hungary $5.00

Megjelenik minden csütörtökön :—: Published every Thursday

ANDREW FAY FISHER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják, bányászokról, bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is Written for Miners of Miners by Miners

Entered as Second Class Matter at the Post Office at Himlerville, Ky. Under the act of March 3, 1897.

KENTUCKY ÁLLAM FELLEBBVITELI BIRÓSÁGA

elutasított egy bányászt kártérítési keresetével, aki azért perelt egy bányatársaságot, mert megtagadták tőle a bányában szerencsétlenül járt fia halála után a kártérítést.

Szegény gyermek még nem volt 15 esztendős se, mikor levitték a bányába dolgozni. Miután 15 éves gyerekek az állam törvényei értelmében nem kaphatnak munkát, a fiu apja azt állította, hogy gyermeke már meghaladta a 16 esztendőt.

A szerencsétlenség után persze kiderült a csalás és a kártérítéssel elutasitották az apát. Perelt, az alsó biróság mégis is itélte neki a kártérítési összeget, a fellebbviteli biróság elutasitotta keresetével.

Ez az eset intő példaul szolgálhat azoknak, akik hasonló módon viszik be gyermekeiket a bányákba. Hogy 16 éven felülieknek állitják azokat, amikor még alig haladták tul a 14 esztendőt.

Sajnos, sok apa cselekszi ezt, olyanok is, akik nem lennének arra szorulva, hogy 14—15 éves gyermekükkel emberfeletti erős munkát végeztessenek. A kapzsiság, a pénzvágy azonban erősebb bennük, mint gyermekük iránti szeretet, nem törődnek gyermekük jövőjével, csak a pillanatnyi pénzszerzéssel.

A fellebbviteli biróság helyén mi nyomban eljárást inditottunk volna az ellen az apa ellen, aki csalással vitte fiát a bányába.

— — —

WEST VIRGINIÁBAN

a bányafelügyelőség radikális eszközökkel akarja betartatni a bányatörvényeket, hogy végre csökkentsék a nagyszámu szerencsétlenségeket. Ennek mi csak örülni tudnánk, ha azt látnók, hogy **mindenkivel** be akarják tartatni a törvényeket.

Sajnos azonban, hogy csak a bányászokkal akarják betartatni az előirt rendszabályokat, mig a bányatársaságok továbbra is vigan kijátszhatják azokat.

Négy embert tartóztatott le a bányafelügyelők elfogatási parancsa alapján a törvények megsértéséért. Egy sincs köztük bányavezető. Összesen egy segéd foreman volt a vádlottak között.

W. R. DeBerry a Lindsey Coal Co. Corinth No. 1. bányájában elmulasztotta az egyik plézt megvizsgálni, hogy gázos-e az. Amikor a bányafelügyelő a bányában járt, gázt talált abban. 50 dollár pénzbüntetésre itélték mulasztásáért.

Tom Likonis nevü bányász a Gilbert Davis Coal Co. No. 2. bányájában dolgozott, mely gázosnak van minősitve.

Ez a könnyelmü bányász gyufát vitt be a bányába, hogy cigarettára gyujthasson, nem törődve azzal, hogy bajtársai életét kockáztatja. Ezt a bányászt is ötven dollár pénzbüntetésre itélték.

A másik két bajtárs, akiket szintén 50—50 dollárra itéltek, a szén lelövésénél követett el szabálytalanságot.

Rendben van, hogy be akarják tartatni a törvényeket, hogy azok megszegőit megbüntetik, de azt szeretnénk, ha azokat a bányatársaságokat is megbüntetnék, melyek, mondjuk, takarékosag szempontjából nem timbereztetik kellőképpen a bányákat és ezzel emelik a szerencsétlenségek számát.

— — —

COLORADOBAN

valahogy elakadt a bányászok szervezése. A bányászok valahogy nagyon idegenkednek a United Mine Workerstől, melybe a **bányaurak segédletével** akarják őket beszervezni és nem csatlakoznak olyan nagy számmal a szervezethez, mint remélték.

Colorado bányászai, akik diadalmas harcukat az I. W. W. segélyével vivták meg, nem akarják cserbenhagyni azt a szervezetet, mely a harcban mellettük állt, melynek segélyével előnyöket vivtak ki maguknak.

A Bányászlap olvasói emlékezhetnek rá, mi megjósoltuk, hogy a coloradoi bányászok nem egyhamar fogják elfelejteni, hogy a U. M. W. harcukban nem támogatta őket.

SEMMI JÓT SE VÁRHATNAK

a bányászok a Pittsburgh Terminal Coal Co. uj elnökétől.

Horace F. Baker helyére a bányatársaság igazgatósága G. Faber Downeyt ültette az elnöki székbe, aki egy nyilatkozata szerint munkás-ügyekben mindenben folytatni fogja elődje politikáját. Magyarul ez anyit jelent, hogy a Pittsburgh Terminal Coal Co.-nál továbbra is kozákok felügyelete melett fognak szenet bányászni.

Az uj elnök mindjárt kinevezése után nyilatkozatot adott a szolgálatukban álló lapoknak, melyben bejelenti, hogy a United Mine Workerssal ő nem tárgyal, a bányákat továbbra is open shop alapon fogják üzemben tartani.

Mi mást is mondhatunk az uj elnök kinevezésével kapcsolatban. Az uj elnök ur West Virginia Logan megyéjéből került a Pittsburgh Terminal Coal Co.-hoz.

A Pittsburgh Terminal Coal Co. bizonyára nem véletlenül vitt West Virginia Logan megyéjéből valakit a bányái vezetésére.

A Pittsburgh Terminal Coal Co. igazgatósága azért választott elnököt West Virginia Logan megyéjéből, mert a bányákat éppen olyan rendszer szerint kivánják vezettetni, mint West Virginia Logan megyéjében vezetik.

Meglátják a Pittsburgh Terminal Coal Co. open shop bányászai, akik ebben az évben már néhányszor részesültek bérvágásban, hogy mai fizetésük se marad sokáig érvényben. Meglátják, addig fogják azt vágni, mig olyan szinvonalon lesz az, mint West Virginia Logan megyéjében van.

Az sem lepne meg egy csepget se bennünket, ha rövidesen arról hallanánk, hogy a Pittsburgh Terminal Coal Co. bányáiban már kárészámra fizetnek a bányásznak, mint annál a bányatársaságnál, ahónnan Downey urat meghivták.

Legyenek elkészülve rá a Pittsburgh Terminal Coal Co. bányászai, hogy az uj elnök a munkafeltételek terén is sok olyan változást fog majd behozni, ami egyáltalán nem lesz a bányászoknak előnyére.

Hja, open shop bányáknál mindig olyan munkafeltételek és bérek mellett kell a bányászoknak dolgozniok, amilyeneket a bányatársaság jónak lát.

Downey ur feladata, hogy a szenet mennél olcsóbban bányásszák a Pittsburgh Terminal Coal Co. bányáiban és ő a rábizott feladatot el is fogja végezni.

— — — —

EGY ÁRULÓ UNION VEZÉR

részére rendeztek nagy bankettet Terre Haute, Indianában a bányaurak.

Ez az áruló bányászvezér Phil Penna, aki valamikor a United Mine Workers elnöke volt, ma meg az indianai bányaurak legfőbb szószólója.

A bányaurak biztosan azért ünnepelték az áruló union vezért, mert érdekeiket jól szolgálja, mert igyekszik a régi bajtársai kenyeréből mennél nagyobb darabot lekanyaritani.

Mi őszinte szomoruséggal látjuk, hogy a bányászok vezérei mint mennek át egymásután a tőkések táborába és mint fordulnak azok ellen a bányászok ellen, akiknek vállain magasra emelkedtek.

Se szeri, se száma azoknak a bányászvezéreknek, akik ma a tőkét szolgálják a bányászokkal szemben. És biztosan nincs még vége ennek a sorozatnak. Biztosan oda fognak szegődni a közel jövőben is azok a munkásvezérek, akik a bányászok közül kirepülnek.

A bányászszervezet átka, hogy olyan vezérek álltak az élén mindig, akik nem mertek a tőkével szemben radikálisan fellépni, mert hiszen mindig a tőkések felé kacsintgattak, mindig arra voltak tekintettel, hogy jóba kell maradniok a tőkésekkel, mert ha jób után kell nézniök, a tőkések majd adnak nekik kenyeret.

A bányászságnak nagyon jól meg kell nézni, hogy kiket tisztel meg bizalmával és jó lenne, ha ezután már csak olyan vezetőket juttatnának hivatalokhoz, akik igazán őszinte barátai a bányászoknak, akiknek nemcsak jól fizetett hivatalt jelent a munkásvezérség, hanem akik szivvel-lélekkel harcolnak a bányászok érdekeiért.

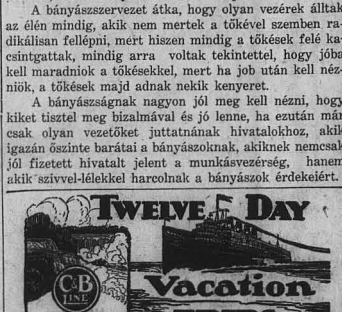

226 BÁNYÁSZT ÖLT MEG A BÁNYA 6 HÓNAP ALATT WEST VIRGINIÁBAN

A mult évvel szemben csökkenést mutat a szerencsétlenségek száma. — Kevesebb volt a széntermelés is. — A bányák által fizetett compensation illetéket nem szállithatja le addig az állam, mig a szerencsétlenségek száma jobban nem csökken.

West Virginia állam bányahivatalának sulyos gondját kézpezi, hogy végre megszüntessék az államban a **nagyon gyakori szerencsétlenségeket.**

Csak pár hét előtt irtuk meg, hogy az állam bányafelügyelője, R. M. Lambie az állam összes bányáiba villanylámpák használatát kivánja bevezettetni és egyéb téren is ujitásokat akar a bányák biztonsága érdekében.

Nagy oka is van erre.

West Virginia államban a kártérítést tudvalevőleg maga az állam kezeli. A bányák az államnak fizetik a compensation illetéket és szerencsétlenségek esetén aztán az állam nyujt kártérítést.

Minden egyes bányászért, aki az állam bányáiban dolgozik, a bányák évenként 36 dollár 26 centet tartoznak fizetni compensation illeték fejében.

Ez az összeg igen magas és bizony a termelési költségek kiszámitásánál majdnem 3 cent esik egy tonna szénre.

Ezen szeretnének segiteni West Virginiában. Hogy kevesebb legyen a compensation illeték.

R. M. Lambie rámutat, hogy csakis akkor lehet az illetéket csökkenteni, ha a bányák nagyobb gondot fognak fordítani a bányászok biztonságára.

Rámutat, hogy mig ma a bányák 3 centet fizetnek minden tonna szén után compensationra, addig a bányák veszélytelenebbé tételére még 1 cent se juut tonnánként. Azt mondja, majd ha megváltozik ez az arány, akkor kevesebb lesz a compensation illeték is.

Junius végéig 226 bajtárs vesztette életét West Virginia bányáiban. A mult évben 361, tehát 135 a csökkenés.

Ez a csökkenés azonban nem azt mutatja, hogy ebben az évben nagyobb gondot forditanának a bányák a bányászok életére, hanem inkább azt, hogy a mostani esztendőben csökkentett munkanapokkal dolgoztatnak West Virginiában is, sőt nagyon sok bánya üzemen kivül van. Mutatja ezt, hogy a kibányászott szénmenyiség is sokkal kevesebb ennek az évnek első hat hónapjában, mint volt a mult esztendőben.

Hogy mennyire nem nagyobb a biztonság ebben az esztendőben West Virginia bányáiban, mint volt a multban, legjobban bizonyitja, hogy a tetőszakadások következtében balesetek arányszáma ma is igen magas és maga Lambie állapitja meg, hogy ezen a téren volna igen nagy szükség javulásra.

A bányatársaságok azonban takarékosoknak a timberezéssel és nem akarják még most se belátni, hogy a timberezésre forditott összegek visszatérülnének nekik azáltal, hogy kevesebb compensationt kellene fizetniök.

113 bányászt ölt meg az év első hat hónapjában tetőszakadás West Virginiában, akiknek javarésze megmaradhatott volna az életnek, ha a bányatársaságok lelkiismeretesebben kezelnék bányászaik biztonságának kérdését.

FIZETÉSKÉPTELEN BÁNYATÁRSASÁG

A Rockhill Coal & Iron Co., melynek Broad Top vidéken, Pennsylvániában vannak bányái, fizetésképtelen lett.

A nagy bányatársaság a jelenlegi viszonyokkal indokolja meg fizetésképtelenségét.

SZERENCSÉTLENSÉG A ZINK BÁNYÁBAN

Waco, Mo.-ban a zink bányában egy hatalmas kőtömb részakadt Robert Thomas, Stephen A. Grant és Elmer Jessware nevü bányászokra és mire kihuzták őket a kőtömeg alul, mindhárman halottak voltak.

MEGTÁMADOTT SZTRÁJKTÖRÖK

Négy sztrájktörőt, akik Ohióban a Glen Robins bányában végeztek a becstelen munkát, amikor munkába menték, megtámadták a szervezethez hiséges bányászok. Alaposan elverték őket.

George White, Calvin White, C. J. Burley sulyosabb, Paul V. Waddel könnyebb sebbel kerültek kórházba.

A Magyar Bányászlapot bányászok irják bányászokról bányászoknak.

FIGYELEM!
Ne tévessze össze a mi sürgönyi pénzküldésünket az ugynevezett rádió-küldéssel, amely 5—6 nappal tovább tarthat, mint ahogy mi küldjük
KÖVETELJE
hogy pénze sürgönyileg legyen továbbitva, ugy, hogy azt az elküldéstől számitott 8 óra alatt már ki is utalhassa a bank.
MI IGY KÜLDJÜK 1 DOLLÁRERT
a rendes küldési dijon felül
KISS EMIL
BANKHÁZA
FOURTH AVE—9 ST. NEW YORK CITY

FOGADJA MEG

tanácsunkat és jöjjön a mi birtokunkra farmeroskodni. Most még meg van az Ön számára ez az alkalom, lehet azonban, hogy holnap már nem lesz meg.

Ne várjon az utolsó pillanatig, ne várjon addig, amig a bányaiparban, vagy gyáriparban uralkodó nehéz gazdasági viszonyok feleméztik kis tőkéjét.

Most még jó befektetést eszközöltet vele, most még olcsón szerezhet magának, most még függetlenitheti magát és azt hisszük, hogy minden magyar embernek ez az óhaja.

Ha vesz a mi farmjainkból, megalapozhatja jövőjét, mert szorgalmas munkája meg fogja hozni a maga gyümölcsét és ami legfőbb, nem függ majd másoktól.

Nálunk kis tőkével rendelkezők is vehetnek farmot maguknak, ne habozzon tehát, hanem siessen kihasználni a kedvező alkalmat.

Irjon még ma részletes felvilágositásért és mi megmagyarázzuk Önnek, hogy hogyan lehet Ön is egy megelégedett farmtulajdonos.

ORANGE COUNTY COMPANY
Philips Bldg. *Orlando, Fla.*
vagy
HAUSER VILMOS, MANAGER
Bithlo, Fla. *Bithlo, Fla.*

MAGYARORSZÁGBA
vagy onnan vissza Hamburgon át. Négyszer hajózunk:
NEW YORK, ALBERT BALLIN, HAMBURG, DEUTSCHLAND, RESOLUTE, BELGIANCE, CLEVELAND, WESTPHALIA, THURINGIA
Kitünő ellátvanás és előzékenséget szolgálunk.
$192.50
NEW YORKBÓL BUDAPESTRE és VISSZA
(Modern 3-ik osztályon)
Köthe U. S. Revenue Tax
Pénzkölteni rendszerint csak olcsó, gyors és biztos
Viszonteladói megbízottat és más informacióért forduljon bármely Egyesületünkhöz, vagy
Hamburg-American Line
39 Broadway New York

MAGYAR BÁNYAPLÉZEK MESÉI

ÖTVÖS ZSUZSI
Írta: BOHÊM ENDRE

(Folytatás)

— Olyan jó volt éppen akkor — ismétli Zsuzsi.

— Te xis csacsi, az mind semmi ahhoz képest, hogy milyen az életben. Olyan, mint egy hinta, ami fölröpíti az embert egyenesen a menyországba. Milyen forró a tested!

— Irénke, én minden nap ugyanezt álmodom.

— Mire gondolsz, mielőtt elalszol?

Zsuzsi nem mer felelni.

— Jól van no. Azért ne legyél olyan szégyenlős. Mondd, Zsuzsi szűz vagy te még?

— De Irénke, az isten szerelmére, hová gondolsz? Hát természetes, hogy az vagyok.

— Csak ne legyél annyira megrökönyödve. Akinek ilyen álmai vannak, annál nem is olyan nagyon természetes és nem is olyan nagyon okos.

— Talán te az én helyemben....?

— Már régen meg is tettem. Ennyi idős koromban már régen tul voltam az összes nagy krivánokon. Sőt bevallom neked, mióta férjnél vagyok, annál nagyobb választékban van részem. Hamar ráunok a férfira. A legtöbb egyszer elég.

Zsuzsi áhitattal csüngött a beszélő sza vain. Mennyi érdekeset, izgatót fog ő megtudni ettől az asszonytól, aki ilyen fiatal és máris annyit tud. Csak ennyit mert megkockáztatni:

— És az urad? Mit szól az urad?

— Ugyan menj már. Ki törődik azzal? Részint nem tudja. Már mint a házasság előttieket nem tudja. Az azutánakkal meg nem törődik. Megy ő is a maga utján. Modern házasságokban ez már igy van.

Zsuzsi elmerengett. Milyen különös és milyen csábos a modern házasság. Izgága, felkavart fiatalos vérével most arra gondolt, hogy ő is csak modern módon megy majd férjhez.

Winterné lelkesülten beszélt kalandjairól. Ugy látszik, azok is, emléke is serkentőleg hatott már rá. Zsuzsi pedig hozzá simult és azon vette észre magát, hogy megint ölelgeti, amint a kikapós asszonyka viselt dolgainak részletes leirását hallgatja.

Egyszer aztán megelégelte Winterné és azt mondta:

— No, de most már kiszolgáltattam magam. Most már te is nyugodtabban beszélhetsz. Tehát mondd igazán, lány vagy még?

Zsuzsi szinte szégyelte, de még az volt.

— Senki sem közelitett hozzád? Ilyen szép, kivánatos leányhoz?

— De egyszer. Majdnem.... — kezdi szégyenlősen Zsuzsi.

Akadozva és nehezen meséli, hogy a másik plézen, ahonnan idejöttek, egyszer kimentek a hegyekbe sétálni a payroll hivatalnokkal. Kedves ősz idősebb ember volt, aki cukorkákkal, virágokkal, egyéb kedves ajándékokkal halmozta őt el. Meleg nyári nap volt. Mélá csendesség és nagy magány kinn a hegyekben, hogy szinte zsongott a csend. A bácsika beszélgetni kezdett. Fájdalmas, panaszos hangon kezdett beszélni az ő szép elmult fiatalságáról. Szerelmekről, nőkről, a multról. Eleinte szánta őt Zsuzsi, hogy minden elmult, mindennek vége már a számára, de aztán belemelegedett a felelevenedett mult szépségelbe. Nagyon szépen tudta a bácsika elmesélni a régi szerelmeket, a rég elhervadt csókokat. Az emlékezés hevében közelebb huzódott Zsuzsihoz, simogatni kezdte. Zsuzsi észre sem vette. Akkor tért magához, amikor észrevette, hogy az öreg már nem is beszél, hanem csak öleli, csókolja őt. Tiltakozni nem volt ereje, mert az öreg még olyan szenvedélyesen, olyan perzselőn tudott csókolni, hogy minden tagja megbizsergett bele, jól esett és nagyon elbággyasztotta.

— No és? No és? Mondd! — sürgette Winterné.

— És akkor.... akkor majdnem az övé lettem....

— Miért majdnem? Mi tartott vissza? Mi történt — kérdezi Winterné izgatottan.

Zsuzsi nem is tudja, hogy fejezze ki magát:

— Nem tudom.... nem vagyok biztos.... nem sikerült neki....

Winterné ugy elnevette magát, olyan hangosan kacagott ezen, hogy a másik szobában felébredt Örvös és bosszusan kámonkodott, hogy ő utóvégre beteg ember, miért nem hagyják aludni. A feleségre sutogva csititgatja, hogy ne lármázzon, ne bántsa meg a vendégüket.

— Persze, hiszen öreg volt szegény! — kacagott még mindig Winterné.

Zsuzsi hozzátette, hogy ez az eset nagyon megrendítette. Azóta egy kicsit huzódott, undorodott férfiaktól. Képzeletben, álmában sokszor nekik adta magát, de a gyakorlati módszernek még a gondolatától is irtózott.

Másnap reggel Winterné nekilátott a tánciskola előkészületeinek. Boszorkányos ügyességgel és gyorsasággal intézett el mindent. Igaz, hogy nő volt, csinos volt és fiatal volt és ami a fő, ha kellett, hagyott is magával okosan beszélni. Dacára a jó munka miatt való házszükének, kapott rendes helyiségeket, egy nagy hatszobás házat. Valahonnan még az nap keritett egy zongorát és egy gramofont is. Butor nem kellett neki. A szobák ajtajait is levétette. Négy szoba tánchely lesz, egyikből át lehet majd lejteni a másikba. Ezek számára csak székeket kölcsönzött össze. Ő magának az ötödik szobát tartotta meg, amiben a földre tétetett egy rugót, arra egy matracot és azt nevezte ki ágynak. Ezenkivül nem volt más a szobában, csak egy szék és egy dresszer, amit a betyárburdos társaság adott neki Gyurka buzditására.

A tánciskola pár nap mulva már meg is nyilt. Ez az esemény korszakalkotó lett Zsuzsi életében. Egész testével, lelkével belemelegedett. Egyelőre minden baj kisimult. Gyurkával jóban volt. A falubeli lányokkal is összebarátkozott. Örvöséhez kezdtek a többi asszonyok jönni. Mindez csak azért, mert Winterné tánciskolát nyitott.

Egyszerű, szegényes tánciskola volt, legtöbbször a gramofon gyenge hangjára ropták a táncokat, még szerencse, hogy ismétlő volt rajta, ami magától ujra az elejére tette a tüt, ha lejárt. De mégis tánc volt! Mámoros, szédítő tánc. Zsuzsi élvezett és megfeledkezett minden egyébről. Élt-halt a táncért.

Tánc után pedig kis társaság maradt mindig és a dévaj Winterné gondoskodott arról, hogy mindenki jól mulasson. Ital, az volt bőven a kis házban, amit a falubelek "Rezgő Csárdának" nevezték a benne divó simmiző táncokról. Hol egyik, hol másik hozott. Táncleckék után eloltották a lámpákat és az ablaknál beszürődő gyér fény mellett ültek, iddogáltak. Wintertének rengeteg diványpárnája volt, finom selymes holmik. Azokat szórta széjjel a szobájában, majdnem befödve a padlót, hogy kényelmesebb ülés essen. Ez olyan volt, mint a nagyvárosi mulatságok. Sok barátnőjétől tudta Zsuzsi, hogy a gyönyörü new yorki, chicagoi party-k mind ilyenek. Igaz, hogy ott nem munkától megkérgesedett ujju bányászfiuk simogatják a lányok bársonyos bőrét, de a simogatás olyan kellemesen bizsergett, hogy hamar elfeledteti, hogy milyen kéz csinálja.

Zsuzsi partnere ezekben a homálybeli ölelkezési játékokban rendszerint Gyurka volt, akivel már teljesen jóba van. Gyurka még mindig rendületlenül szerelmes Zsuzsiba és az odadó csókjaiból itélve szentül meg van győződve, hogy a leány is szereti őt. Ilyen csókos estéken ő mindig arra kéri Zsuzsit, hogy jöjjön hozzá feleségül és ne kinozzák igy egymást édes, de elviselhetetlen izgalmakkal. Zsuzsi rendszerint csókokkal odázza el a feleletet.

Ha valaki, valami idegen, aki nincs benn a hangulatban, bejönne egy ilyen este Winterné házába, azt hinné, hogy a bolondok házába, vagy valami bordélyházba jutott. Forró sóhajtások vonaglanak a meleg párában, halk csók-csattanások hallatszanak és homályosan itt-ott egy egymásba forrt embertömb. Minden ilyen tömb — egy pár. Hát még ha arra vetemedne, hogy meggyujtsa a lámpát! Uramisten, mi lenne. A sok kipirult arc és a helyzetek!

Pedig nem bünösek ezek, nem erkölcstelenek a szó szoros értelmében csak a tüzzel játszók. Ez a mai ifjuság. Igy szórakoznak egész Amerikában, talán az egész világon, mióta a szörnyü háboru elvonult a fejünk fölül. Ez a megvadult, megöregedett mai ifjuság!

Winterné maga is részt vesz a fiatalságnak ebben a naponkénti kicsapongásaiban. Hol ezzel, hol azzal a fiuval tölti az estét, csókolódzva, a legjobb példával járva elől. Ma este a szegény buta német fiut gyujtja lángra, a Toni Hellmant.

— Nem megy sehogysse a tánc, Toni. Nincs kedved?

— De nagyon is szeretnék megtanulni. Ügyetlen vagyok.

— Most a sötétben bezzeg nem vagy ügyetlen.

— Nem fogok én sohasem megtanulni táncolni.

— Szégyenlős vagy.

— Az igaz, egy kicsit restellem, mikor annyi ember előtt sehogysem megy.

— Te Toni!

— Tessék.

— Én adok neked privát táncórát. Jó?

— Igen. Akkor meglátja....

— Meglátom, hogyne.

— De én nappal dolgozom.

— Nem baj, hiszen én meg nappal alszom.

— Hát mikor?

— Este.

— Este meg órákat ad.

— De később este.

— Mikor a fiatalok itt üldögélnek... mint most?

— Nem — teszi hozzá susogva, izgató csókot lehelve a fiu fülére — aztán. Amikor elmennek.

— Mikor?

— Még ma. Akarod?

Aznap este, amikor a társaság elmegy, ami ugyan már másnapnak felel meg, mert jóval tul van az idő éjfélen, Toni Hellman észrevétlen ottmarad. A forma kedvéért tényleg ugy kezdik, hogy rátesznek egy lemezt a gramofonra és annak a tetejét is, oldalát is lecsukják, hogy nagyon fojtottan jöjjön ki a hang és ne zavarja a szomszédokat. És táncolni kezdenek a sötét szobában egyedül. Mrs. Winter veszi át a férfi szerepét, huzza, szoritja magához a fiut, hogy egészen egymásba fonódnak.

— Látod, hogy tudsz!

— Angyal — feleli a fiu és vadul csókolja a tanárnőjét.

Megbotlanak, de szerencsére a puha párnák felfogják az esést. Nem ütik meg magukat.

Az idő halad. Már egy jó órája eltelt, hogy ez a szégyenlős bányászfiunak adott éjszakai privát táncóra elkezdődött és Toni még mindig ott van. Hogy hogyan, miképpen folyik a táncóra, arról nincs tudomásunk, mert a táncoló pár, hogy teljesen magánjellegü legyen a dolog, még a rollókat is lehuzta az ablakon.

A tiszta nyári éjszakában egy fiatalember siet egyenesen Mrs. Winter Rezgő Csádája felé. Csendesen felmegy a porchra és egy kulccsal óvatosan és csendesen kinyitja az ajtót. Bejön a vakséttel szobába, ahol a táncolók nem veszik észre. Nagyon bele vannak merülve.

A titokzatos jövevény egy hirtelen nyomással az ajtó melletti gombján meggyujtja a villanyt. Furcsa látvány tárul a szemei elé. Talán mégis megütötte magát a szegény táncoló pár, mert bizony még most sem keltek fel a párnákról, miióta lebuktak oda.

A titokzatos idegen egy jól szabott, sötét felöltőben van, fején egy mélyen a szemébe huzott sapka. Kezében revolver és hangja vésztjósló, amint kérdezi:

(Folytatása következik)

AUSTRÁLIÁBAN IS NEHÉZ SORUK VAN A BÁNYÁSZOKNAK

Az egész világon nehéz sorsuk van a bányászoknak. A háboru alatt világszerte egyre-másra nyitották az uj bányákat és most olyan hallatlan nagy a tultermelés mindenfelé a szénben, hogy a bányák fele termelése is elegendő lenne. Akkor is, ha minden országban teljes üzemmel dolgoztatnának a gyárak, már pedig az ipartelepek nagyrésze az egész világon csak pang, mert a kösönség nem tud vásárolni.

Amikor csak olvasunk az ujságokban egyes országok bányászainak helyzetéről, mindig csak szomoru sorsukról hallunk hirt. Akár Európából, akár más világrészből jön is a hir.

Még a messze Austráliában is nehéz sorban vannak a bányászok.

A bányák nagy részét ott, egy ember, bizonyos Mr. John Brown birja, akivel hareban állnak a bányászok.

Mr. Brown ugyanis nagyon alacsony béreket akar bányászainak fizetni, amit azok nem hajlandók elfogadni.

Mr. Brown ugyanis csak azokat a munkadijakat akarja adni, amit 1914-ben kaptak a bányászok.

Egy centtel se többet. Pontosan az 1914-es béreket.

A bányászok szervezete természetesen nem fogadja el ezeket a béreket és azt válaszolták Mr. Brownnak, hogy csak abban az esetben hajlandók az ajánlott bérek elfogadá sára, ha viszont Mr. Brown gondoskodik arról, hogy a bányászok is be tudják szerezni minden szükségletüket az 1914-es árakon.

Mr. Brown nagyon felbőszült erre az ajánlatra és azt válaszolta, hogy ha a bányászok nem engednek, ő le fogja zárni összes bányáit és akkor a bányászok nyolcvan százaléka munkátlanul marad Austráliában.

A bányászok azonban attól a fenyegetéstől nem ijedtek meg és igy áll tovább a harc Mr. Brown és a bányászok között.

Hiszük, hogy az nem Mr. Brown, de a bányászok győzelmével ér majd véget.

TŰZ A PITTSBURGH COAL CO. TELEPÉN

A Pittsburgh Coal Co. Lick Run, Pa. telepén tüz ütött ki, mely egy házat elpusztitott teljesen, mig több ház sulyosan megrongálódott. A házak üresek voltak, mert azokból a harcoló bányászokat már régen kilakoltatták.

TANULJON ANGOLUL!

Ha Amerikában boldogulni akar, meg kell tanulnia az ország nyelvét, az angolt. Célját ugy éri el, ha Kérekes Testvérek, Amerika legnagyobb magyar könyv- és zenemükereskedése stő1, 208 E. 86th St., New York City megrendeli az alant felsorolt könyveket: Polgárosodást és Bevándorlást; Tanácsadó 31. Angol-Magyar és Magyar-Angol Szótár 3.50. Angol-Magyar Levelező és Üzletvező 31.50. Amerikai Nyelvmester, melyből tanitó nélkül megtanulhat angolul 1.50. A négy mü egyszerre rendelve csak $4.00.

MAGYARORSZÁGBA
vagy onnan ide
BRÉMÁN ÁT
a legnagyobb és leggyorsabb német hajón, a
COLUMBUS
gőzhajón vagy a vonal más hajóin. Kiséreting csinos harmadosztályu Staterooms. Leszállítjuk áru körutazási hajójegyek.
Felvilágositásért forduljon a helyi ügynökhöz, vagy
32 B'way, New York
NORTH GERMAN
LLOYD

SZERENCSÉTLENÜL JÁRT FIATAL BÁNYÁSZ

Beaverdale, Pa.-ban James Park bajtárs együtt dolgozott a bányában 17 éves fiával.

A múlt héten egy reggel a szenet akarták lelőni, azonban számitották. A fiut azonnal megölte a robbanás, az apa pedig sebekkel került kórházba.

MULATSÁGOK A MAGYAR BÁNYAPLÉZEKEN.

(Minden egyiet báll hirdetését ingyen készitjük s rovatban, mely egyiet a Magyar Bányászlap nyerdájában készitteti a mulatsághoz szükséges nyomtatványokat.)

A Columbus-i Lórántffy Zsu zsánna Nőegylet 1928 augusztus 19-én vasárnap tartja a szezon utolsó nyári mulatságban. A kitünő zenén és frissitőkön kivül lesznek tréfás versenyek, ugy, hogy a közönség bizonyára kellemesen fog visszaemlékezni erre a multságra. Belépti dij férfiaknak 50c, nőknek 25 cent.

DR. K. S. BIRD
FOGORVOS
Gary National Bank épületében
GARY, WEST VIRGINIA
FOGHUZÁS
ÉRZÉKTELENITÉSSEL.
Idegek fájdalom nélkül távolittatnak el
KORONA és HIDMUNKÁK a legjobb kivitelben.

HA EGYLETÉNEK

meghivóra, levélpapirra, boritékra, bál belépő jegyekre, lunch ticketekre, vagy egyéb szép kivitelü nyomtatványokra volna szüksége, ajánlja a Magyar Bányászlap Nyomdáját.

A CONGOI I. RÁKÓCZI FERENC BÁNYÁSZ BETEGSEGÉLYZŐ EGYLET TAGJAIHOZ!

Szomoru szivvel jelentem, hogy tagtestvérünk: Szálla Jánosné és Tóth János elhunytak.

Legyen álmuk csendes.

Ezen halálesetekből folyólag felhivom tagtársaimat, hogy alapszabályunk értelmében az 1 dollár 25 cent haláleseti dijat sziveskedjenek 30 nap alatt az egylet pénztárába beküldeni.

Minden tagtestvér tegyen eleget ezen kötelességének.

Tagtársi tisztelettel:
Varga András, titkár
Box 156. Congo, Ohio.
(Aug 16)

AZ ÖN FÉNYKÉPE
BESZÉL
ha azt nálunk csináltatja. A mi képeink élethűek, visszaadják az Ön hű személyét
Csináljunk minden nagyságban, tiszta szép kivitelben
LYLE STUDIO
Wyoming St. Welch, W. Va.
Az Elwood Hotellal szemben.

ÖN ELKEDVETLENEDETT
a mai rossz munkaviszonyok miatt?
Ugy-e most meg tudja érteni azt, hogy mily keserű, mily bizonytalan az élete az olyan embernek, aki nem magának, de másnak dolgozik?
HÁT MIÉRT MARAD ÖRÖGSÉGÉRE BÉR-MUNKÁSNAK, BÉR-RABSZOLGÁNAK?
Ön farmra, otthonra, boldog, megelégedett életre vágyik már évek óta.
Miért nem vesz most? Miért nem hagyja abba az eredménytelen munkakeresést, az eredménytelen gyárkaputól-gyárkapuhoz való járást, addig, mig nem kés?
Ön ugy-e nem tudja, hogy jól, mindent megtermő s jutányos árban kapható farmföldért kihez forduljon?
Adjon alkalmat, hogy ebben segitségére lehessünk.
Irjon magyarul — magyar könyvért és felvilágositásért az alábbi cimre.
NORTHERN PACIFIC RAILWAY COMPANY
(104) Agricultural Development Department
ST. PAUL, MINN.

ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

Arra kérjük tisztelt előfizetőinket, hogy cimváltozások esetén szivesked jenek mindig a régi cimet is közölni velünk. Ezzel megkönnyitik kiadóhivatalunk munkáját és egyuttal gyorsabban kapják kézhez a lapot is.

Kérjük egyuttal, hogy a cimváltozásokat ne hetek multán, hanem azonnal tudassák velünk, mert nagyon sok esetben előfordul, hogy az igy elkallódott számokat nem tudjuk aztán pótolni.

Tisztelettel:
A MAGYAR BÁNYÁSZLAP KIADÓHIVATALA.

Mi baj van a bányaiparral?

(George L. Mercer, a tizenkettedik került statisztikusa a jelen, nyolcadik, és egyuttal befejező cikkben a ladló-gépek fontos kihajásait fejtegeti és egyuttal kitér a bányák között duló elkeseredett versenyre is.)

Cikksorozatomnak eddigi cikkeiben vázoltam az ipar helyzetét általában, valamint a bányaiparét részletesen. Jelen, befejező cikkben a ladológépek szerepével óhajtok foglalkozni, valamint azzal a helyzettel, mely Illinois számára a szervezetlen vidékek versenye következtében előállt.

Illinois bányászai az eddig említeteken kívül még egy ha talmas problémával találják magukat szemközt és ez nem más, mint a ladológépek egyre nagyobb számban való üzembeállítása.

Nemcsak Illinoisban, hanem az egész Egyesült Államokban kétszeranyi jelenleg a bányász, mint amennyi szükséges lenne a szénkereslet kiterméléséhez. Ezt igazolja az a körülmény, hogy számtalan bá nya zárt le már eddig is, mig az üzemben levők két-három napot dolgoznak hetenként.

A tulfejlesztés az alapoka a bányaipar minden bajának. Az illinoisi bányászok jelenleg kétszer annyi szenet termelnek naponként, mint 1897-ben. Csak sulyosbítja a helyzetet a ladológép egyre nagyobb számban való üzembeállítása, amely azt eredményezi, hogy az egy bányász által termelhető szénmennyiség hatalmasan emelkedik.

Ha a ladológépek használata általánossá válik, akkor vagy kevesebb bányász fogja ellátni a szükségletet, vagy pedig ha a bányászok száma állandó marad, akkor kevesebb munkanap fog rendelkezésükre állani. Ezen két dolog között lehet csak választani és ezek egyike sem kellemes, mert a más iparágakban való elhelyezkedés rendkívül nehéz és a megélhetés költségei egyre emelkedő tendenciát mutatnak.

A jelenben sokféle ladológépet használnak és ezeket egyre tökéletesitik. Ezeknek üzemi értékéről nagyon nehéz pontos információkat szerezni. Számtalan esetben kérdeztem' meg bányatársaságokat a ladológépek használhatóságáról és munkaképességéről, azonban a válaszok nagyon is ellentmondók voltak.

Akkor aztán lementem a bányába, hogy üzemben is lássam ezeket a gépeket. Adatokat szereztem az alkalmazott bányászok számát, munkabérét, valamint a kitermelt szén mennyiséget illetőleg és azt találtam, hogy a ladló-gépek által kitermelt szén nagyon sok esetben nem volt olyan olcsó, mint azt a bányatársaság irodájában állitották. Sok esetben azt találtam, hogy a társaságnak többe került a ladló-gépek, mint a szolidból való lövetés és akadtam olyan esetekre is, ahol a ladló-gépeket pár hónapi kisérletezés után kivették az üzemből.

Tény az, hogy vannak olyan bányák, ahol a szén tiszta, a hol olyan jó a tető, hogy a pléseket szélesen lehet hajtani és ahol mindezek következtében a ladló-gépeket sikerrel lehet alkalmazni, azonban véleményem szerint korántsem jelentenek olyan sikert ezek a gépek, mint azt sok helyütt beállítani szeretnék.

Azt hiszem, használatuk sem olyan általános, mint sokan hiszik. A ladló-gépekről beszerzett legutolsó adatok az 1926 évre szólnak. Ezek szerint ebben az esztendőben az Egyesült Államok 131 bányájában használtak ladló-gépeket, amely számba nincsenek beleszámítva a coveyorok. Összesen 455 ladló-gép volt üzemben és ezek az egész szénmennyiségnek 1,8 százalékát termelték ki. Illinoisban 18 bányában 107 ladló-gép volt üzemben és ezek az állam egész termelésének 2,9 százalékát adták ki.

A ladló-gépek mindent ladolnak

A ladló-gépek legnagyobb baja az, hogy a piszkot nem tudják megkülönböztetni a széntől. Ezek a slatek, követ, piszkot csakugy belerakják a károkba, mint magát a szenet. A' a bányatulajdonos, aki ladló-gépeket állit üzembe, nemcsak óriási összeget kénytelen befelektetni, amelynek néhány év mulva már sem mi hasznát sem veszi, hanem még egy költséges tisztitó telepet is fel kell állitania, ahol a szenet megtisztitják a piszkotól, hogy az eladható legyen.

Ott van aztán a conveyor, mely a ladló-gépek féltestvére. Ennek a felszerelésnek esetében a bányász ladolja a szenet a conveyor kanalaiba és igy a tisztitás költsége volta nem forog fenn. Természetes aztán, hogy ennek üzemi költségei korántsem olyan magasak, mint a ladló-gép.

Kifogásaink

A ladló-gépek bevezetése ellen különféle kifogásaink vannak. Ha sikerrel jár működtetésük, akkor az egy bányász által naponta kitermelhető szénmennyiség emelkedik, ami azt jelenti, hogy a bányászoknak kevesebb munkanap áll rendelkezésükre, pedig már ugysem dolgoznak annyit, hogy a tisztaságesegen gondoskod hassanak családjukról. Továbbá ezek mellett a gépek mellett rendszerint egy külön boss van, aki meg akarja mutatni, hogy mennyit tud a géppel termelni és igy a bányászokat állandóan hajszolja és egy pil lanatig sem hagyja nyugton.

Az idősebb bányászok közül nagyon sokan nem tudnak lépést tartani ezzel az iramval és igy kis munkatelejitménytyt ürügye alatt elbocsátják őket, kiüzik abból az iparból, melyben felnőttek, megöregedtek és amely az egyetlen, amit ismernek. Mindezen dolgok méltán ellenkezést váltanak ki a bányászok részéről a ladló gépekkel szemben.

Ellórangu bányamérnökök állitják, hogy egy 5000 tonna termelőképességű bánya ladló-gépekkel való felszerelése körülbelül egy millió dollárba kerül, amibe bele van számitva a tipplen végzendő átalakitási munka költsége is.

A ladló-gépekkel való kisérletezés

Meg vagyok róla győződve, hogy kevés bányatulajdonos akad, aki hajlandó lenne magát ilyen kiadásokba verni olyan bizonytalan piaci lehető ségek idején, mint a maiak. Ok is tisztában vannak azzal, hogy a ladló-gépek végleges tipusa még nem alakult ki és hogy a jelenlegi tipusokat csak hamar javitottabbak fogják felváltani.

Azt hiszem, hogy a legfontosabb ok, ami a bányatulajdonosokat ezen gépek üzembe állitására ösztönzi, az óriási verseny. Az illinoisi bányatulajdonos egy elkeseredett versennyel találja magát szemközt a szervezetlen bányák részéről, amelynek sulyosságát csak fokozzák az alacsonyabb munkabérek, valamint a szállitási díjak között fennálló kis különbségek.

Ez a verseny azt eredményezi, hogy a bányák egymás után zárnak le, a még üzemben maradtak hetenként pár napot ké pesek csak dolgozni és ezáltal veszteséget eredményeznek a tulajdonos számára a befektetés után várt haszon helyett.

Az utolsó mentség

Ebben a helyzetükben aztán a ladológépekhez, mint utolsó mentséghez fordulnak, remélve, hogy ezek segitségével alacsonyabb termelési költségek mellett legalább megélni lesznek képesek, az eredmény viszont az, hogy reményeik megcsalják őket és ujabb veszteségeket kénytelenek elszenvedni.

Szerény véleményem szerint, ha a mostani szerződéseinken oly módon változtatnánk, hogy ugy a bányász, mint a tulajdonos engedne követeléseiből, elejét tudnánk venni a ladológépek terjeszkedésének. Ha ezt keresztül lehet vinni, csak jó származhatik belőle a bányászokat illetőleg, mert a ladló-gép egyike a bányaipar jelenlegi legnagyobb ellenségeinek.

Az elkeseredett üzleti verseny

A vásáró minden körülmények között két dolgot szokott figyelembe venni: az áru minőséget és annak árát, amelyek közül különösen az utóbbi játszik főszerepet. Az ár annyira fontos szerepet játszik a vásárlásnál, hogy számtalan esetben még szervezett munkások is szervezetlen bányákban termelt szenet vásárolnak. A jóval alacsonyabb munkabérek a szervezetlen bányák számára hatalmas előnyöket biztosiranak a szénpiacon, amely körülmények nem lehet figyelmen kivül hagyni.

Illinois legveszedelmesebb versenytársa ebben a tekintetben Nyugat Kentucky. Ennek a vidéknek szene semmivel sem jobb a mieknél, sőt sok esetben nem üti meg a Dél Illinois ban bányászott szén minőségét sem, de az alacsonyabb termelési költségek következtében könnyebben tudják eladni a szenet.

Kentucky közel van

Sokan, különösen pedig az állam középső és északi részeiben azt hiszik, hogy Kentucky nagyon messzire van tőlünk, pedig ha egy tiszta napon felmegyünk annak az épületnek a tetejére, ahol a Salina Countyi alkerület irodái vannak, tisztán láthatjuk a kentukyi szervezetlen bányák füst jét.

Az 1922, 1923 és 1924 években a szállitási díjak tekintetében több változtatás történt, amelyek mindegylike a szervezetlen bányák szenét részesitette előnyben. Igy állt elő az a helyzet, hogy ma a nyugatkentuckyi szén szállitási díja Chicagoba $2.30 tonnánként, mig a dél-illinoisi széné $1.90, amely különbség nem elegendő arra, hogy egyensulyozza a munkabérek között fennálló differenciákat.

Ohio és Indiana, valamint Kelet Kentuky és West Virginia között még elkeseredettebb a verseny. Ha a statisztikákat nézzük, azt találjuk, hogy az utolsó esztendők alatt ugy Kelet Kentuky, mint West Virginia széntermelése szédítő mó don emelkedett a szervezett vidékek rovására.

A munkabéreket érintő vizsgálatok az alábbi adatokat eredményezték: 1926-ban a masinás átlagos kereset $8.34 volt naponként, a masinás helperé $6.41, a ladolóé $4.78, a napszámosé $4.59, a driveré -4.71, mig a tipplemun kásé $3.77. Értesülésem szerint manapság ezen munkabérek még alacsonyabbak, a megélhetési viszonyok viszont körülbelül azonosak Illinoiséval.

Azt látjuk, hogy ezen szervezetlen vidékek termelése évről-évre nagyobb arányban nő vekszik, mint Illinoisé és hogy a piacot egyre jobban hódítják meg a maguk számára. Nyilvánvaló, hogy valamit kell tenünk ebben a tekintetben, mert ha olbetett kezekkel ülünk, el fog kerezni az a nap, hogy Illinois bányászainak lesz egy nagyszerű munkabérük, de csak papiroson, amennyiben az illinoisi bányák nem fognak dolgozni.

Kentucky sem fürdik tejben-vajban

Mindennek dacára sem a kentuckyi bányatulajdonosok, sem pedig a bányászoknak nem megy valami jól a soruk. A munkabérek alacsonyak, a bányászok nem dolgoznak állandóan, az elkeseredett versenyben a bányatulajdonosok sem tudnak hasznot elérni és nagyon sokan közülük máris csődbe kerültek.

A megindított mozgalom, hogy Illinoisban csakis illinoisi szenet vásároljanak a kereskedők, sikerrel kecsegtet. Annyit máris elértünk, hogy felhivtuk a figyelmet az illinoisi szénre. Ez azonban nem elég. Szervezkednünk kell, hogy ha azt akarjuk, hogy bányáink állandóan dolgozzanak és hogy fel tudjuk venni a versenyt a többi vidékekkel.

Illinois sok tekintetben szerencsésnek mondható. Ha ránézünk a térképre, azonnal látjuk, hogy Illinoisnak a szélpiacokhoz viszonyitott fekvése nagyon kedvező. Egy hatalmas ipari vidék középpontjában állunk és a nyugathoz is közel vagyunk. A vilag legnagyobb és legtökéletesebb bányáival mi rendelkezünk és a statisztikák azt igazolják, hogy az illinoisi bányász 14 percenttel többet termel, mint a kentuckyiak. A szállitás kisebb távolságra történik, tehát jobb szállitási díjakra vagyunk jogosultak.

Mindezek következtében Illinois kedvezőbb helyzetben van, mint a többi szénvidékek és az illinoisi bányatulajdonosok magasabb munkabéreket képesek fizetni, mint az Ohio Rivertől délre fekvő bányák. A jelenlegi munkabér különbségek azonban tulságosan nagyok ahhoz, hogy versenyképessé tudná tenni az illinoisi bányákat. Ezen kell változtatnunk, ha állandó munkát akarunk biztositani bányászaink számára.

Az illinoisi bányászok véleménye harcoltak. Fenntartoltak a régi munkabéreket, azon ban a verseny következtében a munkanapok egyre kevesebbek. Különösen a dél-illinoisi bányászok hangoztatják, hogy ők már nem birják sokáig a tétlenséget. Mit kell tennünk ezzel az előálló problémával szemben? Ez az a kérdés, amelyre meg kell találnunk a feleletet. Kell egy utat találnunk, hogy a szervezetet érintetlenül megőrizhessük és hogy alapot találjunk, amelyre tovább tudunk épiteni.

Vigyo magával az egészséget, mely áldást jelent most nekem. Köszönés előtt igyon sej evőkanálnyi

TRINER KESERŰ BORT

és nagyszerűen fogja érezni magát. emésztési zavarokat és szétkszorulást Gemlegesiti a gyomorsavakat, melyek okoznak. Minden jó egyszertárban kapható.

TÜZ EGY BÁNYATELEPEN

Martins Ferry, Ohio közelében a Florence bányatelepen tüz pusztitott. Leégett a bánya kovácsmühelye és javitó telepe.

A kár vagy 10,000 dollár. A bányában sztrájktörők dolgoznak. A tűrásaság azt hiszi, hogy szervezett bányászok okozták a tüzet.

E lap előfizetési ára két dollár

DR. W. F. LEECH

SZEM-, FÜL-, ORR ES TOROK ORVOS
First National Bank Building
WILLIAMSON, W. VA.
SZEMÜVEGGEL IS SZOLGÁLOK
Rendelő telefonszáma 246
Lakás telefonszáma 456

PÉNZ

KÜLDEMÉNYEKET
gyorsan és pontosan fizetünk ki a világ bármely részében a legalacsonyabb napi árfolyam mellett

HAJÓJEGYEK
minden vonalra a társaságok eredeti árában

4% kamatot fizetünk betétekre.

AMERICAN UNION BANK
574k utca és 5-ik Avenue.
Főkirodák:
Broadway és 21-ik utca
Second Ave és 68-ik utca
NEW YORK.

Ha egyletének

MEGHIVÓRA - LEVÉLPAPIRRA
BÁLI BELÉPŐ JEGYEKRE - LUNCH TICKETEKRE, VAGY EGYÉB SZÉP KIVITELŰ NYOMTATVÁNYOKRA VOLNA SZÜKSÉGE, AJÁNLJA

Magyar Bányászlap nyomdáját

HIMLERVILLE, KENTUCKY

KIS HIRDETÉSEK

Kereséstés, Levelezés, Munkát kere. Eltűtt szó nyár, vagy ennek 20 szóig egyszeri közlés 50c, háromszori közlés $1.25, hacsak szám felül minden további szó 2½ cent.

Ugyrtékik kereséstése. Eladó vagy kérdő szó, ingatlan, ház vagy Uzlet vétele és eladása, Uzleti alkalmak, Társat keres: 20 szóig egyszer $1.00, 20 szón felül minden szó közlésenként 5 cent.

Háromszori közlés soronként 35c. Egy sor 5 szóból áll. Legkisebb hirdetés egyszeri közlése 1 dollár 60 cent, háromszori közlése 4 dollár 0 cent.

Nagyobb betűkkel szedett hirdetésért a fentiek felett kétszerese számitandó.

Kiahirdetéseket felvesz a Magyar Bányászlap kiadóhivatala, Himlerville, Kentucky.

KERESTETÉS

TIZ DOLLAR jutalomban részesül, aki felszólalásaival tud szolgálni Kish András jelenlegi helyétét illetőleg. Az illető körülbelül 40 éves és azelőtt Logan, W. Va.-ban tartózkodott. C. T. Corporation One Park Ave, New York, N. Y.

Edesapámat, Nagy Károly, Borsod megye, Tiszapalkonyi illetőségű bányászt keresem. Vele van egy 16 éves öcsém is. Szeretnék vele érintkezésbe lépni. Aki tudja czimét, irjon szives értesitést. Czimem Mrs. Mary Goldi, Box 1651, Logan, W. Va. (Aug 23)

MUNKAALKALOM

Becsületes embert keresek farmára, aki rendbe tudja hozni a takarmányt és sabot. Otthonom Ravens Eye, W. Va. Post office cimem: Annie Waselchak, Rainelle, W. Va. (Aug 9, 16)

HA EGYLETÉNEK meghivóra, levélpapirra, borítékra, bali belépő jegyekre, lunch ticketekre, vagy egyéb szép kivitelű nyomtatványokra volna szüksége, ajánlja a Magyar Bányászlap Nyomdáját.

ÚJ-ÉV -- UJ-ESZME
A szabadságvárás alkalmából
Szabadságot szerezhetünk ujsági Szabadságot szerezhetünk ujsági
DIJMENTES Birsimas tanácsot adok
szerzésére és szerzésének biztositása
szerzésére és szerzésének biztositása
Szives felvilágositás ingyen
ZOLTÁN POLACHEK
Szabadságvárás Ügyvéd-Cég Alapitva
1234 BROADWAY - NEW YORK

INGYEN SZÁLLITJUK

"A GÁLYARAB"
17 vagy 17
"A Vörösné Kámos Ej" érdekfeszitő regényének 10 oldal füzetei mindenkinek, akki postakülldjegyre, csomagolásra és fölbélyegzésre 25 centet küld.
Mellékelnek bélyeget is

KEREKES TESTVÉREK
A Amerikai legnagyobb magyar könyv és zenemű kereskedelem
206 E. 84th St. New York City

EGYLETI KALAUZ

ELSŐ JOBS ÉS KÖRNYÉKE MAGYAR BÁNYÁSZ BS. EGYLET

Székhelye: Jobs, Ohio.
Alakult 1898 Január 5-én. Gyüléselt tartja minden hónap második vasárnapjában délután 2 órakor az egyleti helyiséges lapja: Magyar Bányászlap.
Elnök: Boros József; alelnök: Hajdu József; jegyző Jagetz Imre, Box 424 Murray City Ohio; titkár: Szabó Sándor, Box 163, Murray City, Ohio; pénztárnok: Imri Imre; ellenőrök: Tóth Márton; bármsa bizottság: Belli András, Vash Gyula, Szabó Pál; ázsiólvirók: Mészáros Imre, Krajnyik Mihály; beteglátogatók: Murray City, Ohioban Mráz János; Shadyban Ohioban Molnár János; Columbus, Ohioban Kristóf Mihály; rendfenntartó: Popácsi József; kaffer gazda: Jager Imre.

A CONGOI I. RÁKÓCZI FERENC BÁNYÁSZ BETEGSEGÉLYZŐ E.

Alakult 1894 Január hó 11-én
Az egylet tisztikara:
Diszelnök: Bucskó András; elnök: Reser János; alelnök Urbán Mihály; pénztárnok: Szántó János; titkár: Varga András, Box 156, Congo, Ohio; jegyző: Tüdős Ferenc; pénztári titkár: Murray Lajos; ellenőr: Tamás János; számvevő: Kádár Mihály; beteglátogató: Murvay Sudor beteglátogató Congón: Murvay Sándor, Drakesen Bipos Mihály; 3 tagu bizottság: Urbán József, Tóka János, Bondár János; ázsiólvirók: Kókes József, ifj. Molnár János; teremőr: E. István és E. Tóth József; ólhvatalos orvos Dr. James Miller.

ELSŐ TUG RIVERI MAGYAR MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ EGYLET.

Alakult: 1903 október hó 1-én.
Hivatalos lapja a Magyar Bányászlap
Székhelye: Gary, W. Va.
A főtisztikar:
Főelnök: Kovács Pál.
Főalelnök: Id. Nagy Mihály.
Főtitkár: Tóth Sándor, Box 91, Filbert, W. Va.
Főjegyző: Nagy János.
Főpénztárnok: Soltész József.
Főellenőr: Dobrecsenyi Bertalan.
Bizottsági tagok: Horváth János, Vlasso János, Szepesik János.
A tisztikar minden hónap utolsó vasárnapján délutón 1-órakor tartja gyűlését Gary-ben, a Hallban. 1-ső Osztály, Filbert, W. Va.

Elnök: Horváth János; alelnök: Marcsi András; titkár: Tóth Sándor, Box 91, Filbert, W. Va; jegyző: Nagy János; pénztárnok: Soltész József; ellenőr: Dobrecsenyi Bertalan; bizottsági tagok: Vincze János, Balsik József, Bacsó András; ajtónyitó: Szabó Mihály; pótnagy: Jósza József; ázsiólvirók: Id. Tóth I. Lajos (angol), Vinter János (magyar), Vas György (orszz. gatas).
ajtónyitó: Isabó Mihály.

Gyűléseit tarja minden hó 13-ika utáni vasárnap délután 2 órakor a 4 kath. templom alatt.

2-ik Osztály, Gary, W. Va.
Ideiglenesen a második osztály ügyeit a köponti titkár végzi addig a tagok minden levelet az 6 cimére küldjenek.

Elnök: Szurcsik János; titkár és pénztárnok: Kiss Imre, Box 404, Gary, W. Va.; jegyző: Czipenfening Ferenc.
Gyűléseit minden hó második vasárnapján tartja a Gary-i Hallban.

3-ik Osztály, Pageton, W. Va.
Ügyvezető: Vlasek Vendel, Box 23, Pageton, W. Va.
Gyűléseit tartja minden hónap harmadik vasárnapján délután 3 órakor a pénztárnok házánál.

4-ik Osztály, Ream, W. Va.
Ügyvezető: Szabó György, a helybeli és vidéki tagok havidijai és egyéb befizetései hozzá küldendők Box 312, Gary, W. Va.

6-ik Osztály, Red Jacket, W. Va.
Elnök: Dócsi András; jegyző: Glach Henrik; titkár és pénztárnok: Vecsei István, Box 64, Red Jacket, W. Va., ikhez minden level küldendő; ellenőr: Kurucz István; beteglátogató: Balogh Bálint.
Gyűléseit minden hó 2-ik vasárnapján tartja a pénztárnok lakásán.

KÉPVISELŐINK:

VIRGINIA
Ifj. Dobos András, Pocahontas, Va.
Szabó István, Dante, Virginia.

KENTUCKY
Farkas Balázs, Lynch, Ky.
Szász Agoston, Benham, Ky.
Varga Sándor, Stone, Ky.

WEST VIRGINIA
Bettes János, Parsglove, Osage Jere, W. Va.
Gallay Géza, Capels, W. Va.
Grotsky István, Short Creek, W. Va.
Hoffman János, Ceretta, Yaken Junction, Frenzier, W. Va.
Hornyák József, Reedville, W. Va.
Melegh Imre, Glen White, W. Va.
Nagy József, Ward, W. Va.
Paul István, Jenkins Jones, W. Va.
Soltész Péter, Elm Grove, W. Va.
George Sátu, Frances, W. Va.
Szerencsés János, Fairmont, W. Virginia.
Turi Lajos, Glen Alum, W. Va.
Torchia & Klacko Co., Clarksburg, W. Va.
Veszprémi Sándor, Monaville, W Va., Rossmore, W. Va.

PENNSYLVANIA
Angyalosi József, Star Junction.
Ifj. és Ifj. Berrodis, Pa.
Julins Bakos, La Belle, Pa.
Benkó János, Cherryville, Pa.
Csordas István, Hellwood, Pa.
Debreczeni Ferenc, McKeesport, Pa.
Darnay József, Fredericktown, Pa.
Eperjesy István, Johnstown, Pa.
Fejes István, Brownsville, Pa.
Fekete József, Edwardsville, Pa.
Györke Mihály, Nanty Glo, Pa.
Emery Horváth, Rutsford, Pa.
Jeso A. János, Masontown, Pa.
Gulyás János, Hazleton, Pa. vidéke, Pa.
Lázár Lajos, Kulpmont, Pa.
Lukács János, Gallitzin, Pa.
Molnár András, Van Meter, Pa.
Norák Lajos, Elizabeth, Pa.
Nagy József, Marstellen, Pa.
Sütö János, Windber, Pa.
Varga József, Mercer, Pa.
Vaskó János, Nelson, Pa.
Varnay Imre, Uniontown, Pa.
Weyh István, Brazzell, Pa.
Veréb József, Hooversville, Pa.

OHIO
Bányász József, Tiltonsville, Ohio
Bartók Dániel, Adena, Duncan Wood, Herrick, Ramsey, Blaimont, O.
Burdnak Mihály, Bradley, O.
Jelenik Ferenc, Allentown, Pittsfork, Dungien, Harperville, Duncanwood, Glen-Robbins, Yorkville, Glen Run, Smithfield, Ramsey, Robeyville, Ohio.
Kőmüves János, Columbus, Ohio.
Kovács János, St. Clairsville, O.
Tóth Károly, Murray City, O.
Tóth Iván, Rayland, O.

MICHIGAN
Trimai József, Detroit, Mich.

INDIANA
Bodnár Péter, Clinton, Ind.
Szobonya Ferenc, Terre-Haute, Ind

ILLINOIS
Fürjes Agoston, Orient, Ill.
Miklósik Pál, Aurora, Ill.
Szőllős Pál, Buckner, Ill.
Takács József, Divernon, Ill.

NEW JERSEY
Nagy József, Franklin, N. J.
Olavassky Sándor, Newark, N. J.

NEW YORK
Mihályi Zoltán, Glenfield, N. Y.

COLORADO
Fodor Vilmos, Camp Shamway Colo.
Kovács Gyula, Farbes, Colo.

LOUISIANA
Kapus Márton, Hammond, La.

CONNECTICUT
Asztalos Sándor, 955 Wordin Ave. Bridgeport, Conn.

WYOMING
Csapó János, Rock Springs, Wyo

FLORIDA
Goda György

UTAZÓ KÉPVISELŐK
Az Egyesült Államok egész területére
A. L. BAUER